

Kameňák

březen 2019

Barbora Górná

Jaro
Daniela Trojanová

Paprsky slunce na zem padají,
ptáci po ránu cvrlikají.
Ze stromů opadal sníh,
venku je slyšet dětský smích.

Hmyz vylézá ze svých skrýší,
básníci už básně píší.
Všechno kolem krásně pučí,
a všechen hmyz kolem bzučí.

Na trávě se dělá rosa,
jen ať holky chodí bosa!
Jaro zase po roce přichází,
dobrá nálada ho provází.

• • •

OBSAH

DĚTSKÝ ČIN ROKU

VÁNOČNÍ ČTENÍ

VALENTÝNSKÝ DEN

ŠKOLA NANEČISTO

EDISON

ROZHOVOR S PANÍ
UČITELKOU FAJKUSOVOU

POVÍDKA NA POKRAČOVÁNÍ

INTERVIEW WITH DEAN

ÚSPĚCHY NAŠICH ŽÁKŮ

ŠD - ZLATÁ NOTA, KÓDY,
KARNEVAL

POEZIE A VÝTVARNÉ PRÁCE
ŽÁKŮ 6. B

ROZHOVOR S DAVIDEM
CHLEBEČKEM

Dětský čin roku

V prosincovém čísle časopisu Kameňák jsme vám představili dvě práce, které bojovaly o postup do pražského finále soutěže Dětský čin roku. Dnes vám představíme zbylé dva činy, mezi nimiž je práce Josefa Mráze i čin vítězný. Vítězem kategorie Dobrý nápad se stal Filip Lhopitaux, který si 6. prosince 2018 převzal cenu od patronky soutěže Lucie Křížkové.

Ahoj, jmenuji se Filip Lhopitaux, je mi 12 let a chodím na Základní školu Bohumínskou ve Slezské Ostravě.

Bylo krásné slunečné pondělí a já šel do městské knihovny, kde jsem si chtěl udělat domácí úkol z anglického jazyka. Později jsem si vzpomněl, jak nám paní učitelka z českého jazyka povídala o webové stránce www.ctenipomaha.cz. Připojil jsem se na ni, zaregistroval a udělal testy z Harryho Pottera. Dostal jsem za to kredit 100 Kč. Napadlo mě, že bych těch 100 Kč přispěl na charitu "Knížka pro prvňáčka". Tak jsem také na tu charitu přispěl. A na další knihy se chystám.

Poučení: Dnes vím, že tím, že rád čtu, můžu přispět na dobrou věc.

Filip Lhopitaux, 7. B

Dětský čin

Minulý školní rok k nám do třídy nastoupil jeden chlapec. Na první pohled vypadal sympaticky. Hned první den jsme se s ním skamarádili. Celý školní rok jsme si s ním a společně s kamarády užívali. Ale ke konci druhého pololetí mu naše třídní učitelka oznámila, že mu vychází na vysvědčení pár pěttek. Při pohledu na něj jsem viděl, že se netváří dvakrát šťastně. Proto jsem se rozhodl, že mu s tím pomůžu tak, že ho budu doučovat. Zeptal jsem se tedy naší třídní učitelky, zda bych si na její hodiny k němu mohl sednout a něco ho naučit. Paní učitelka nám to dovolila. Tak vždy na přestávky a na hodiny, na které nás naše paní třídní učitelka měla, jsem si k němu sedl a pomáhal mu, co to šlo. Nakonec přišel den D a můj spolužák měl být zkoušený z matematiky. Dívám se na něho, jak stojí před tabulí, a nevěřím vlastním očím. Všechno mu šlo. Paní učitelka se taky divila, že mu to tak jde. Dokonce se i dívala, zda nemá někde schovaný tahák, ale žádný neměl. Zkoušku zvládl naprosto bez problémů a šlo vidět, že se dost snažil. Nakonec tedy zkoušku zvládl a poděkoval mi za všechno, co jsem pro něj udělal. Ted' je na střední škole a já doufám, že mu zbytek života půjde stejně dobře, jako mu to šlo na té zkoušce.

Josef Mráz, 9. A

Odměnění nebyli jen žáci, ale také pedagogové. Za aktivní práci získala cenu i naše milá paní učitelka Mgr. Liana Svobodová. Pevně věříme, že sušička už doma velmi dobře slouží ☺. K ocenění samozřejmě gratulujeme a děkujeme za práci, kterou paní učitelka pro naši základní školu odvádí.

VáNoční čtení

Byl normální školní den a zbývaly dva dny do vánočních prázdnin. Když jsem se po škole vrátil domů, ani jsem si nestihl odpočinout a už jsem měl namířeno zpět do školy. Zní to docela zvláště, že jdu po škole zase do školy, jenomže já tam byl na VáNočním čtení.

Na této akci se dělají činnosti patřící k vánočním tradicím a i podle názvu se zde čte. Hlavními organizátory této akce jsou školní parlament a paní učitelka Svobodová, což je vlastně školní parlament ☺.

Abych řekl pravdu, jednu zkušenost s touto akcí již mám a líbila se mi. Jelikož jsem v deváté třídě, chci si udělat vše nějak speciální a nezapomenutelné. Paní učitelka Svobodová si má slova ihned vzala k srdci a v tento nezapomenutelný večer mi přidělila pomoc s přípravou, a věřte mi, není to až taková sranda, jak jsem si myslel. Prvně přestavba knihovny, pak obstarat varnici s čajem, a nakonec ještě rozdělení práce na uvítání přicházejících hostů. Jedna věc se ale musí nechat a docela v tom paní učitelku Svobodovou obdivuji, dokáže i méně podstatnou věc vysvětlit jako nejvýznamnější program vašeho života. A opravdu jsem to tak cítil.

Jelikož s dětmi nijak často nepracuji a nemám zkušenost s mluvením před publikem, bral jsem tento večer opravdu vážně. Naneštěstí byly mé obavy zbytečné a nic těžkého se nedělo. Prostě jen odvádění dětí do tříd.

Po tomto odvádění se děti shromáždily v knihovně, kde bylo společné přivítání. Parlament stál v zadní části knihovny a já hrdě mezi nimi. Po společné fotce nastalo společné čtení z knihy Karla Čapka, samozřejmě že četly paní učitelky. Následně jsme se po této literární a vzdělávací chvilce rozdělili do skupinek od 1. až po 9. třídu a vydali se na jednotlivá stanoviště s vánočními tradicemi. Kupříkladu rozkrajování jablka a zdobení perníčků. Činnosti jsme konali asi dvě hodiny. Mezi tyto činnosti se řadilo i samotné čtení.

Druhý den jsme spolu s Janem Gojem pomáhali douklízet zbytky a nepořádek. Vzhledem k tomu, že bylo na poslední den školy naplánováno kino a sraz u něj v 8:30, měli jsme co dělat, neboť jsme ještě 8:10 strašili ve škole ☺. Naštěstí jsme vše stihli.

Moje pocity po této akci jsou určitě dobré, protože jsem si na vlastní kůži otestoval, jaké to je být ve velení a zároveň jsem si okořenil poslední rok na škole.

Jindřich Lakomý, 9. B

Valentýnský den

14. února na Den svatého Valentýna předáváme na naší škole každoročně valentýnskou poštu. U nás ale Valentýn neslavíme jen jako svátek zamilovaných, ale i jako svátek kamarádů a přátel.

Děti mají během tohoto dne možnost poslat valentýnská přáníčka, dokonce i plyšáčka, sladkosti, bonboniéry a mnohé další. Nezapomínají ani na učitele, kuchařky nebo vychovatelky školní družiny.

Věřím, že si tento den všichni náramně užili a budou se těšit na další.

Jana Dangová, 8. ročník

Škola nanečisto

Naše ZŠ již poněkolkáté organizovala akci pro budoucí prvňáčky s názvem „ŠKOLA NANEČISTO“. Této akce se zúčastnili rodiče s dětmi předškolního věku, které

mohly zasednout do školních lavic a spolu s učitelkami si vyzkoušet vyučovací hodinu. Děti si hravou formou zkoušely počítat, vybarvovat a také si zacvičily. Mezitím, co byly děti ve třídě s učitelkami, rodiče byli informováni o dalších akcích pro předškoláky a zápisech v dubnu. Seznámili jsme je s potřebnými doklady, které musí přinést k zápisu a o možnosti odkladu školní docházky. Poté jsme je provedli po škole, ukázali jim také prostory ŠD, kde si mohli pohovořit s vedoucí ŠD. Na závěr proběhla neformální diskuze s některými rodiči. Děti odcházely spokojené ze školy domů a věříme, že zmizel jejich ostych. Doufáme, že většina z nich také dorazí k našim zápisům a že je uvidíme v novém školním roce 2019/20, kdy chceme otevřít dvě první třídy.

V tomto školním roce se naše škola přihlásila do projektu EDISON, a tak jsme mohli přivítat tři zahraniční studenty. Ti během jednoho týdne v únoru 2019 připravili pro naše žáky od 4. do 9. ročníku dvouhodinové prezentace a aktivity, aby představili svou rodnou vlast.

V odpoledních hodinách navštívili i školní družinu, kde se setkali s dětmi 1. - 3. ročníku.

Poslední den i naši devátáci přednesli krátké prezentace o České republice a Ostravě, připravili občerstvení formou našich typických jídel a odevzdali množství dárečků na památku.

Naše upřímné poděkování patří hostitelské rodině - paní Sládkové, za celotýdenní péči a bohatý program pro studenty v mimovyučovacím čase.

Poděkování patří i SRPŠ za příspěvek na uskutečnění projektu a sponzorům za upomínkové předměty pro naše hosty.

Mé osobní poděkování patří mým kolegyním a kolegům za vstřícný přístup, za pomoc při realizaci projektu a za dodanou fotodokumentaci.

Mgr. Simona Kyselová

Giviko Bibileishvili, Georgia

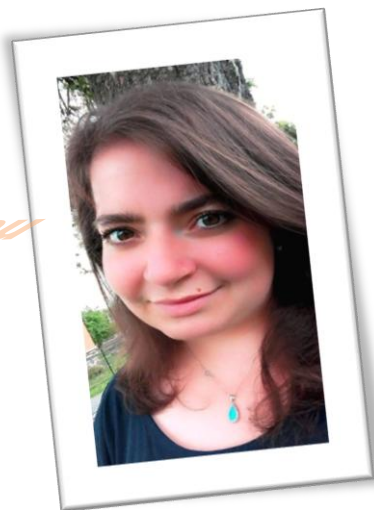
Bella Sugiarto, Indonesia

Yukim Xie, China

**Děkujeme paní učitelce Mgr. Simoně Kyselové, která celý projekt koordinovala,
za její maximální nasazení a organizaci.**

Rozhovor s paní učitelkou Fajkusovou

1. Co Vás přivedlo k tomu stát se učitelkou?

Odpověď:

Popravdě můj prvotní zájem nebyl stát se učitelkou. Ve škole jsem měla nejraději přírodopis a chemii, a proto jsem se původně rozhodla stát se lékařkou. Přihlásila jsem se tedy na vysokou školu zaměřenou na přírodní vědy s tím, že se něco navíc naučím a přihlásím se na lékařskou fakultu. Nakonec se mi na přírodovědecké fakultě zalíbilo a chtěla jsem ji vystudovat. A protože mám doma čtyři mladší sourozence, napadlo mě, že budu učitelkou a budu své získané vědomosti předávat mladší generaci.

2. Proč jste se rozhodla učit na naší škole? Co Vás k tomu dovedlo?

Odpověď:

Po dokončení vysoké školy jsem hledala práci. Náš pan ředitel se ozval, že hledá paní učitelku Př - CH a já jsem jeho nabídku ráda přijala. A teď mě tady máte ☺.

3. Copak se Vám na naší škole líbí a naopak nelíbí?

Odpověď:

Na naší škole se mi líbí určitě učebna přírodopisu - zeměpisu. Máme zde plno pěkných modelů a učebních pomůcek. Nakonec je tu i Bedřich a Boženka, a s těmi já se kamarádím ☺ ☺.

4. Jak se Vám líbí pedagogický kolektiv?

Odpověď:

S naším pedagogickým kolektivem bez problému vycházím. S kolegyněmi mého věku se přátelíme, ostatních si vážím a respektuji pro jejich bohaté učitelské zkušenosti, které nám mladším předávají.

5. Je zázemí na této škole pro Vaši výuku dostatečné?

Odpověď:

Myslím si, že ano.

6. Jak dlouho vykonáváte profesi učitele?

Odpověď:

Letos učím prvním rokem.

7. Máte ještě nějaké vyšší ambice?

Odpověď:

To určitě! Každý musí mít vyšší cíle, kterých chce dosáhnout, neustále se vzdělávat a posouvat vpřed. Já osobně studuji při práci další vysokou školu, abych dokázala zaujmout a učit i žáky se speciálními vzdělávacími potřebami.

8. Jak jste s námi žáky spokojená?

Odpověď:

Děti mám ráda a ráda je učím. Ke své práci ale potřebuji, abyste dodržovali základní pravidla, která stanovím. Je také důležité, abyste byli ohleduplní ke svým spolužákům ve třídě. Pokud si vyjdeme vstříc a budeme spolu dobře spolupracovat, získáte plno nových informací, které se vám budou hodit při dalším studiu.

9. Existuje předmět, který byste nikdy nevyučovala?

Odpověď:

Myslím si, že dokážu odučit ledacos ☺. U takového tělocviku byste se ale hodně nasmáli. Neviděli jste mě totiž skákat přes kozu ☺.

10. Proč jste se rozhodla pro atestaci předmětů biologie a chemie?

Odpověď:

Už od základní školy jsem měla tyto dva předměty nejraději. Jsem totiž přírodovědně založená. Ráda mám květiny, přírodu, zahradu, kde pěstuji vše možné a samozřejmě i zvířata. A zrovna jste mi připomněli, že je čas začít klíčit semínka, abych měla sazeničky na jarní výsadbu.

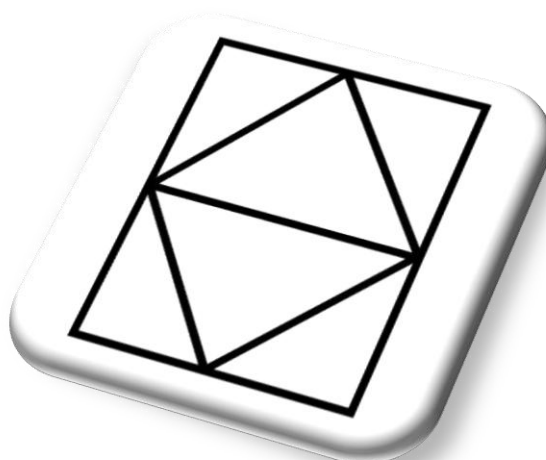
11. Jste spokojena s naší školní jídelnou?

Odpověď:

Popravdě musím říci, že mi v naší jídelně chutná. Nejsem totiž vybíravá a spořádám skoro vše. Sice luštěniny moc ráda nemám, ale pokud jsou dobře upravené, tak je sním, protože jsou zdravé a potravinami se neplýtvá.

Lukáš Mul, 8. ročník

Jedním tahem

Povídka na pokračování

Z hladu

V okolí se nenacházelo příliš zdrojů potravy. Pod vrstvou sněhu nějaký šťastlivec mohl nalézt lišejníkem obrůstající kámen, který jej však ani příliš nezasytil. K Aflostovu štěstí, po lesích se prohánělo i několik kusů zvěře, dokonce je i viděl, což jej dovedlo k ideji, že nějakou může ulovit a nakrmit tak svou milenku a maličkou dcerku.

Všichni spolu žili v malé dřevěné chatce uprostřed ničeho. Všude kolem se nacházely jenom smrčiny. K nejbližší vesnici to trvalo den cesty lesem.

Přes teplá léta, typická pro severně umístěné Laderské království, se celá domácnost užívala z lesních plodů a hub, které v lese rostly. Jakmile ale napadl první sníh, nastaly potíže. V okolí se neobjevila jediná rostlinka, která by se dala sníst a jejich skromné zásoby, skládající se především ze sušených hub se tenčily a oni tak počali hladovět.

Jakmile Aflosto zpozoroval huňaté jeleny, kteří se prohánějí mezi stromy, zatím co on sbíral venku chrastí na podpal, neváhal ani chvíli. Klacíky pustil a běžel přímo do dveří chatky, jíž z komína vycházel hustý dým.

„Rido, viděl jsem jeleny.“ oznámil nadšeně své milé.

„Jeleny?“ dotázala se znovu Rida, jeho přítelkyně.

„Jo Rido, jeleny. Asi tak osm jelenů, jak si poskakují mezi stromy.“ potvrdil to. „Jednoho nám ulovím.“

„Zbláznil ses? To nemůžeš, pamatuješ si, co dělají pytlákům? Věší je u cest!“ snažila se mu to vymluvit Rida, zatím co její spřízněná duše hledala po celém domě svůj luk a pět šípů s kovaným loveckým hrotem, které vyměnil za pár hřibů s potulným žoldněřem.

„Nemáme co jíst. Jídla máme tak na poslední dva dny a navíc, je to maso. Kdy naposledy jsme jedli opravdové maso?“ přesvědčoval ji Aflosto, přičemž si přehodil nalezený luk přes rameno.

„Oni mi tě chytanou.“ Strachovala se matka jeho dcery.

„Kdo by mě chytal? Na padesát kilometrů tu není jiných lidí než nás.“ Usiloval o to, aby jej pustila. Ridě ale už došlo, že jej nezastaví. Přeci jenom, jelenem by si velmi přilepšili a ona by se mohla pokusit z něj sundat jeho kůži.

„Jdi.“ Povolila mu to s těžkým srdcem, zatím co odešla za plačící dcerkou do kouta místnosti.

Aflosto popadl kožený měch, našel plátěný pytlík s šípy a vyběhl ven. Jeleni byli ti tam, museli po nich ale zbýt jejich stopy, které vyradí, kam se vydali. Otisky kopýtek ve sněhu

vyzradily, že mají namířeno někam směrem na východ. Neváhal ani chvíli a rozběhl se za nimi, zatím co ničil otisky svých nohou. Muž ve vlněném kabátci písčité barvy, který pronásledoval jelení stopy doběhl až k trouchnivějícímu rozcestníku. Nějaký kus cesty zřejmě ušel. Jelikož běžel alespoň tak čtvrt hodiny, potřeboval si trochu odpočinout, a tak se opřel o rozpadající se ceduli, kterou nedokázal přečíst. Ne, neměl polevit, jeleni jsou alespoň tak pětikrát rychlejší než on a každou minutou se dostávají do popředí o stovky metrů. Skoro až pochyboval o tom, zda to má cenu. Pokračoval však dále. Částmi se stopy ztrácely a částmi stopy vedly podivnými směry. Aflosto se od domu vzdálil alespoň tak o deset kilometrů a stále nic. Bude doufat, že nalezne i cestu nazpět domů a to ještě před setměním. Jeho boty stále mokly, stejně jako nohavice vlněných kalhot. Začínal si připadat vyčerpaný, proto raději zpomalil a šel vycházkovým krokem.

Pak je spatřil. Osm jelenů, s naprosto černou srstí, kteří kontrastovali s krásně bílým sněhem. Ze zad sundal podomácku vyrobený luk a z vaku u opasku vyndal šíp. Opřel se o jeho rukojeť obmotanou kusem plátna, šíp vložil za lněnou tětivu a tu natáhl. Šíp mířil přímo na plec jednoho ze zvířat. Jakmile šíp vypustí, jeleni se dají na útěk a on také. Tedy v případě, že jelena trefí. Pokud se tak nestane, k dispozici má ještě čtyři další šance na zásah. Třemi prsty, co šíp držely, povolil a tětiva vymrštila šíp směrem dopředu, zatím co Aflosta švihla do zápěstí. Nahlas zanařoval, ale skuhrání jelena potrefeného do plece, varující ostatní před nebezpečím jej přehlušilo. Trefil ho. Po jelenech zůstalo pouze stádo stop a menší skvrna krve na sněhu. Podle obojího šlo jednoduše poznat, kam míří. Nepochybně bude třeba, ať vystřelí ještě jeden šíp, aby jelen ztratil dostatek krve a zemřel. Opět je spatřil. Šli vidět snadno a krásně. Luk pořád třímal v ruce. Sebral šíp a opět natáhl tětivu. Převažoval v něm pocit nadšení. Šíp vypustil, tentokrát ale prosvístěl kolem jeleního paroží a špičkou hrotu se zapíchl do kmene stromu, což vydalo zvuk, po kterém stádo nastražilo slechy a rozhlíželo se kolem. Aflosto nebyl zrovna ten nejlepší lukostřelec, střílet ale trochu uměl. Druhý šíp opět minul a zaletěl někam do houští. Jeleni poklidně hledali pod sněhem lišejníky, přičemž toho raněného znova zasáhl šíp a tentokrát do krku, kam Aflosto původně ani nemířil. Vše pokračovalo jako předtím. Varování svých druhů a úprk. Aflosto ale nespěchal, jelen už vykrvácí sám, obzvláště ránou na krku. Mezitím si může zpátky opatřit ty dva zmařené šípy. Ten druhý v křoví však již nenašel. V toulci mu zbývaly poslední dva Pfeily, podle množství krve na sněhu ale nepředpokládal, že by jelen potřeboval ještě jeden, přinejhorším bude stačit rána z milosti nožem přímo do srdce. Krve bylo stále víc a víc. Jelen ležel v zakrváceném sněhu a nad ním stál muž v modrém prošívaném kabátci s mečem u opasku. A hled' me, pan loveček." Podíval se na Aflosta ozbrojený.

[. . .]

Sára Kaločová, 8. ročník

Interview with Dean

One of our teachers at this school is not quite like the others and that's because Dean is an English native-speaker who teaches only in English. That is why our English teacher miss Lichá assigned us to make a little 'interview' with him.

„Where are you from?”

„I'm from Wales.”

„How did you get to teaching at our school?”

„I was teaching at the 'Hello - learn English' course and they said something like 'Now you go to Bohumínská and teach there.'”

„What subjects do you teach and what is your favourite one?”

„I teach Physics, Geography and Chemistry and my favorite one is Geography.”

„In your presentation you said you aren't a teacher, so what are your thoughts about suddenly being a teacher?”

„It is very new to me, new exciting experience because I was a medic for the soldiers - you know in a war.”

„Yes, so now are you classified as a war veteran?”

„Yes. Yes you could say that about me.”

„You are from Wales but you said you weren't born there, so where?”

„Yes, I was born in Malasia.”

„Is there any country you have never been to or want to visit?”

„Yes, I've never been to America - the USA, but I want to visit Russia one time.”

„But can you speak Russian or understand it?”

„No, I can't but I hope I will be able to communicate if I get there one time”

And that's pretty much all we had time for because we all had to go to classes.

Úspěchy našich žáků

Dějepisná olympiáda – okresní kolo

Dne 17. ledna 2019 se na ZŠ Mitušova uskutečnilo okresní kolo dějepisné olympiády s tématem „Za poznáním, za obchodem i za prací aneb Cesty jako tepny civilizace“. Naši školu reprezentoval vítěz školního kola **Jindřich Lakomý**, 9.B, který se stal rovněž úspěšným řešitelem okresního kola.

Mgr. Radim Kofránek

Olympiáda z českého jazyka

Olympiáda v českém jazyce (OČJ) je předmětová soutěž z českého jazyka pro žáky základních a středních škol, jejímž cílem je umožnit talentovaným žákům porovnat úroveň vlastního jazykového a slohového projevu s ostatními, a motivovat je tak k dalšímu odbornému růstu.

Žáci naší školy se olympiády účastní každoročně. Ve školním kole soutěžilo 24 žáků 8. a 9. tříd. Dva nejlepší – Jan Goj a Matěj Kristl (9. B) – pak postoupili do kola okresního, které pořádalo SVČOO. V konkurenci 95 žáků základních škol a víceletých gymnázií plnili nelehké úkoly z gramatiky, následně změřili své síly ve schopnosti napsat originální slohovou práci na zadané téma – Co jinde neuvidíte ani neuslyšíte.

Jan Goj podal vyrovnané výkony v mluvnické i slohové části a umístil se na krásném 10. místě. Matěj Kristl více bodoval v části slohové a obsadil 51. místo. Oběma žákům gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

Mgr. Liana Svobodová

Zeměpisná olympiáda

V lednu 2019 proběhlo školní kolo zeměpisné olympiády, kterého se zúčastnilo 53 žáků ve 3 kategoriích. Vítězové jednotlivých kategorií postoupili do okresního kola, které se uskutečnilo 20. února 2019.

Výsledky okresního kola:

Kategorie – 6. ročník: **Štěpán Resler**, 6.B – 10. místo

Kategorie – 7. ročník: **Petr Seidler**, 7.B – 14. místo

Kategorie – 8.-9. ročník: **Jakub Horáček**, 9.A – 15. místo

ŠD Zlatá nota

V pátek 25. ledna 2019 se v naší školní družině uskutečnilo klání pěvců v soutěži Zlatá nota. Jednalo se již o třetí ročník této soutěže. Přihlášení žáci ze školní družiny velmi dlouho trénovali a pilovali svá vystoupení. Malí zpěváci a zpěvačky byli rozděleni do tří kategorií - první třída jednotlivci, druhá a třetí třída jednotlivci a poslední kategorií byly skupiny. Účastníků a účastnic pěvecké soutěže bylo opravdu mnoho, výkony byly vyrovnané, takže to porota neměla vůbec jednoduché. Nakonec se vybrali vítězové Zlaté noty, kterými byli:

1. **kategorie:** 1. místo - Oskar H., 2. místo - Aleš K., 3. místo - Karolína J.
2. **kategorie:** 1. místo - Vojtěch Z. a Anna Victoria M., 2. místo - Vanessa D., 3. místo - Viktorie T.
3. **kategorie:** 1. místo - Johana Ž. a Julie L., 2. místo - Petr M. a Lucie K., 3. místo - Karolína F., Ema Ž. a Evelína F.

Diváci, kterými byli nesoutěžící žáci školní družiny, zvolili absolutního vítěze soutěže Zlatá nota. Tím se staly Johana Ž. a Julie L., které zpívaly píseň „Když nemůžeš, tak přidej“ od populární české kapely Mirai. Vítězky získaly pro své oddělení v družině zlatou sošku, kterou v něm budou mít po celý rok vystavenou. Tak jako jim předala trofej loňská vítězka Zlaté noty Anna Victoria M. i ony ji předají novému vítězi v roce 2020. Po vyhlášení všech kategorií a rozdání cen se soutěž zakončila společným zpěvem několika písniček.

Mgr. Soňa Balonová

ŠD - Zapamatuj si a předved' kódy

V měsíci únoru se uskutečnilo další klání mezi jednotlivými odděleními ze školní družiny. Tentokrát se hra jmenovala Kódy. Po školním hřišti, kde se soutěž konala, byly rozmístěny kartičky s určitými kódy. Žáci z jednotlivých oddělení, kteří se rozdělili do dvojic, měli za úkol kartičky najít, zapamatovat si daný kód a následně jej přijít předvést pohybem své paní vychovatelce. Ačkoliv to může znít jednoduše, některé kódy daly zúčastněným zabrat. Děti si během hry procvičily svou paměť, spolupráci ve dvojici a také si zasportovaly, když běhaly pro kódy a následně je předváděly. Na konci soutěže paní vychovatelky spočítaly body a vyhlásily vítěze. A jak to celé dopadlo?

Na 1. místě se umístily děti ze čtvrtého a pátého oddělení, na 2. místě žáci z třetího a prvního oddělení a 3. místo obsadily děti z oddělení druhého. Už se všichni moc těší na další soutěž, která nás bude čekat v měsíci březnu.

Mgr. Soňa Balonová

ŠD - Karneval

Karnevalový rej masek vypuknul ve středu 27. února 2019 v jídelně naší školy. Děti nejen tančily, ale i soutěžily a byly odměňovány malou sladkostí. Na kostýmech jsme viděli velkou kreativitu dětí i jejich rodičů. Bylo velmi obtížné vybrat těch 10 nej...masek. Zvláštní cenu za kreativitu si odnesly Vanessa a Eliška ze 3. oddělení, které si masku vymyslely a vyráběly samy ve školní družině. Aby děti, které nevyhrály nebyly smutné, všichni při odchodu dostali oplatek a pitíčko. Ceny, sladkosti i malé občerstvení pro děti i rodiče byly zakoupeny z prostředků SRPŠ.

Poezie a výtvarné práce žáků 6. B

Jaro

Marek Drahoš

Všechno kvete, všechno taje,
stromy, keře už to zraje.
Kvítko sem, kvítko tam,
tak na tohle si zatleskám.

Kosi támhle létají,
sýkorky zas zpívají.
Zní to jako kapela,
zrovna zvoní z kostela.

Listy se zelenají jako tráva,
na kopci se pase kráva.
Je už den, je už den,
tak už přece vylez ven!

Jaro

Laura Mokrášová

Jaro, léto, podzim, zima,
jaro je fakt prima.
Pupeny už pučí,
jaro sníh teď mučí.

Zvířata si na louce,
poskakují lehounce.
Hříbátka se pomaloučku,
procházejí po paloučku.

A ovečky na pastvě,
usínají na trávě.
Jarní stromy rozkvétají,
zimu rychle zametají.

Jaro

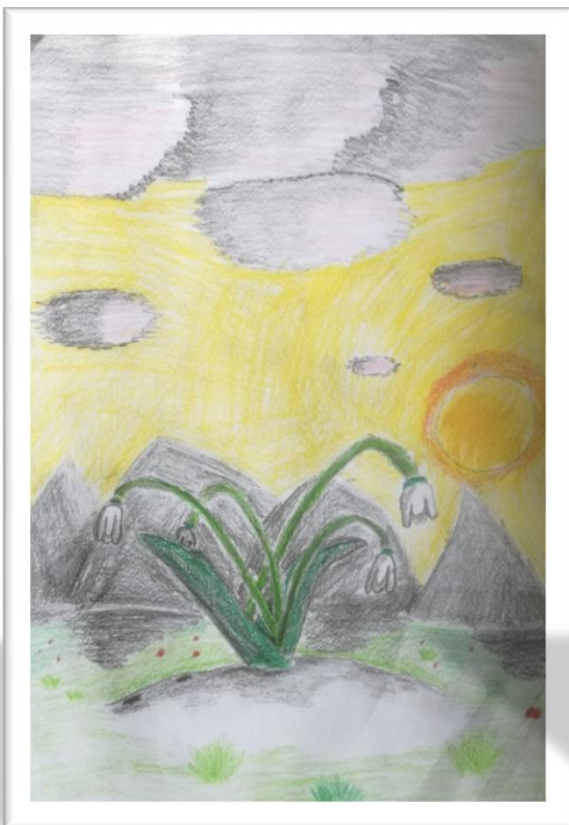
Kristýna Čudková

Ledy už nám roztávají,
květy opět rozkvétají.
Barevné listy na stromech,
ptáčci sídlí na domech.

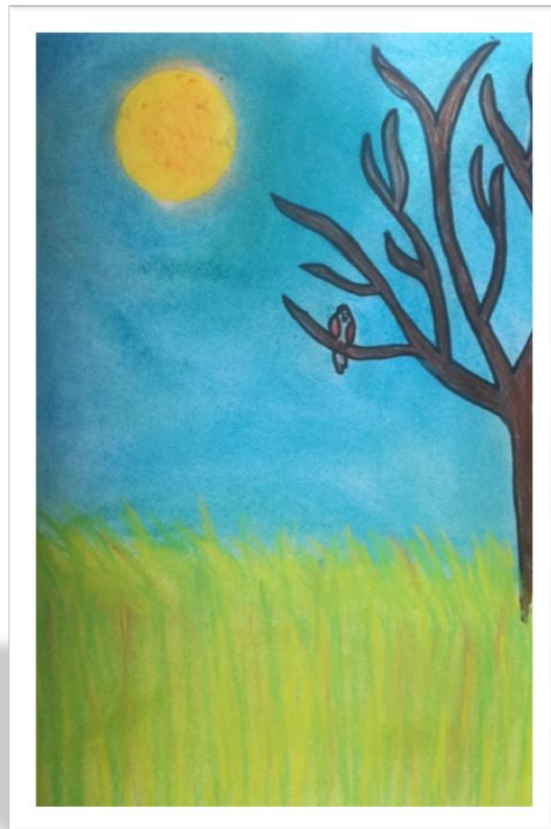
Na jaře roste tráva,
slunce nám teplo dává.
Kytky venku všude voní,
hmyz si po stromech chodí.

Motýli po venku létají,
pampelišky se stonkem kmitají.
Dětem se nechce spát,
chtějí si pořád hrát.

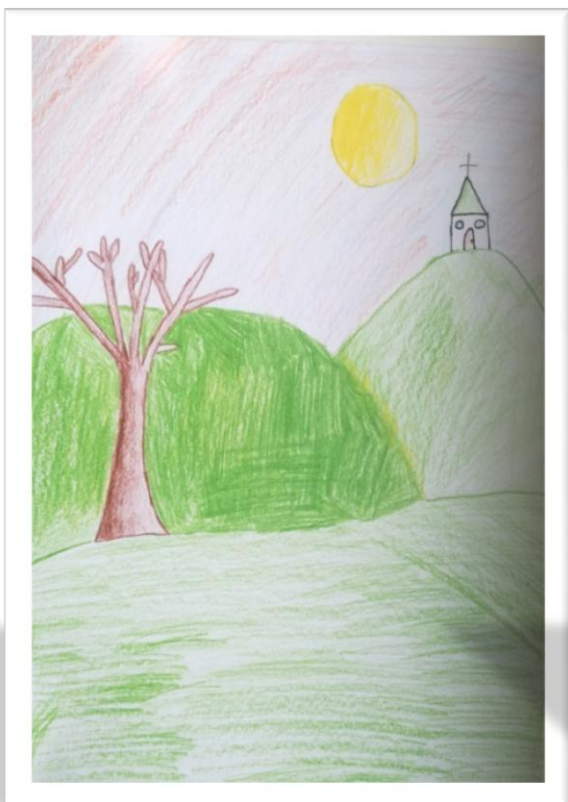

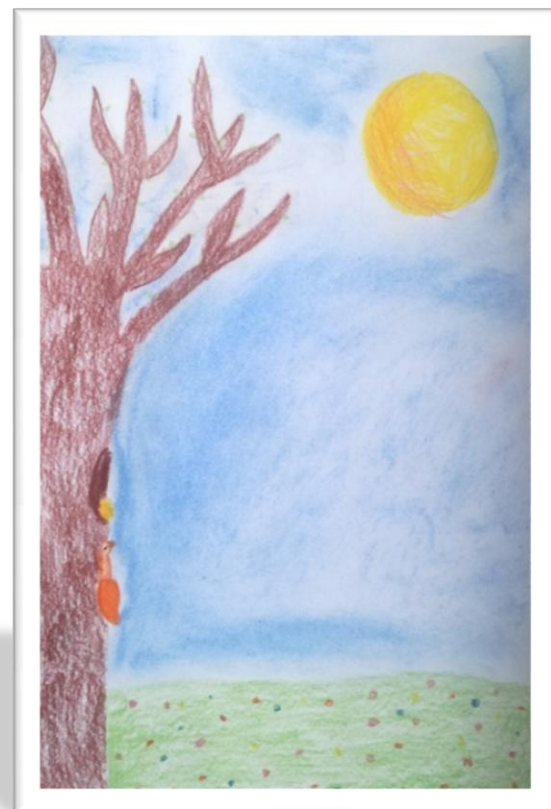
Štěpán Resler

Daniela Trojanová

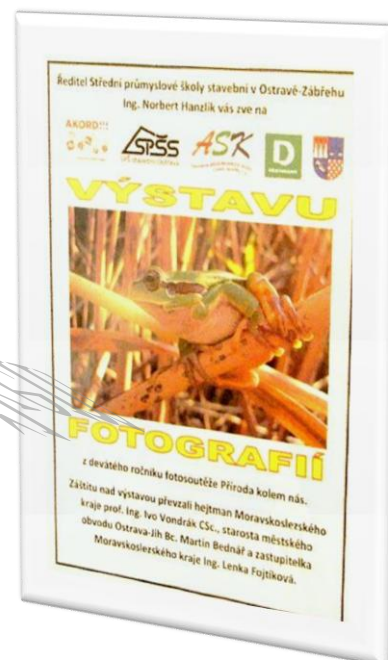
Marek Drahošan

Adriana Chrustová

Rozhovor s Davidem Chlebečkem

Možná to nevíte, ale jeden z žáků naší školy, konkrétně David Chlebeček z osmé třídy, se pravidelně zúčastňuje fotosoutěží. Před nedávnem byl oceněn a jeho fotky byly vystaveny dokonce i v galerii Avionu. Proto jsem se rozhodl udělat s ním rozhovor.

Nejdříve se zeptám na úplně základní otázku. Jak ses vůbec dostal k focení?

David: Fotit jsem začal, když jsem dostal ke svým desátým narozeninám foťák. Od té doby fotím skoro pořád.

Už jsi mi na půl odpověděl na mou druhou otázku. Jak často fotíš?

David: Fotím docela často. Nejčastěji když jedeme s rodinou někam na hory, dovolenou a podobně.

Napadne tě někdy si jenom tak vyjít ven a fotit?

David: Ano, občas si prostě jenom řeknu, že bych si šel něco vyfotit a jdu.

Zajímalo by mě, co nejraději fotíš?

David: Nejraději fotím přírodu, ke které samozřejmě patří i zvířata. Mám takovou zvláštní zálibu, rád fotím mech nebo lišejníky.

Jak ses dozvěděl o fotosoutěži?

David: Nejdříve jsem se zúčastnil školní soutěže. Následně paní učitelka Svobodová poslala moje fotky dále.

Jak jsi v soutěži dopadl?

David: Vyhlášení byli vždy první tři nejlepší ze dvou kategorií. Já jsem byl mezi deseti oceněnými.

Dostal jsi nějakou odměnu?

David: Ano, dostal jsem spousty sladkého, nádherný kalendář a nakonec moje fotky byly vystaveny v Kulturním domě AKORD a pak taky v galerii obchodního centra Avion.

Jan Goj, 9. B

